

Ez kapitola 29.

[1] V desátém roce, dvanáctého dne desátého měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Lidský synu, postav se proti faraónovi, králi egyptskému, a prorokuj proti němu i proti celému Egyptu. [3] Mluv: Toto praví Panovník Hospodin: Jsem proti tobě, faraóne, králi egyptský, ohromný draku, který odpočíváš uprostřed svých toků a říkáš: 'Ta řeka je má, já jsem si ji udělal.' [4] Vetknu do tvých čelistí háky a způsobím, že ryby tvých toků přilnou k tvým šupinám, vytáhnou tě z tvých toků i se všemi rybami tvých toků, jež přilnuly k tvým šupinám. [5] Pohodím tě na poušti, tebe i všechny ryby tvých toků, dopadneš na povrch pole, nebudeš sebrán a nebudeš shromážděn, dám tě za pokrm zemské zvěři a nebeskému ptactvu. [6] I poznají všichni obyvatelé Egypta, že já jsem Hospodin. To proto, že byli domu izraelskému třetinovou oporou. [7] Když se tě zachytili rukama, zlomil ses a rozerval jsi jim celé rámě, když se o tebe opřeli, roztránil ses, a ochromils jim celá bedra." [8] Proto praví Panovník Hospodin toto: "Hle, uvedu na tebe meč a vymýtím z tebe lidi i dobytek. [9] Egyptská země bude zpustošena a obrácena v trosky. I poznají, že já jsem Hospodin. To proto, že farao řekl: 'Ta řeka je má, já jsem si ji udělal.' [10] Chystám se na tebe i na tvé toky. Obrátím egyptskou zemi v naprosté trosky, v zpustošený kraj od Migdólu po Sevénu a až k pomezí kúšského. [11] Neprojde jí lidská noha, neprojde jí ani noha zvířete, po čtyřicet let nebude obývána. [12] Obrátím egyptskou zemi v zpustošený kraj, stane se jednou ze zpustošených zemí a její města budou patřit mezi města v troskách, budou zpustošena po čtyřicet let. Egyptany rozptýlím mezi pronárody a rozpráším je po zemích." [13] Toto praví Panovník Hospodin: "Po uplynutí čtyřiceti let shromáždím Egyptany z národů, kam byli rozptýleni. [14] Změním úděl Egyptanů a přivedu je zpět do země Patrósu, do země jejich původu, ale budou tam královstvím poníženy. [15] Budou ponížejší než jiná království a nebudou se už vypínat nad pronárody, ztenčím jejich řady, aby nad pronárody nepanovali. [16] Už v ně nebude dům izraelský doufat a připomínat si nepravost tím, že by se za nimi obracel. I poznají, že já jsem Panovník Hospodin." [17] Ve dvacátém sedmém roce, prvního dne prvního měsíce, stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, Nebúkadnesar, král babylónský, uložil svému vojsku těžkou otrockou službu proti Týru. Každá hlava je odřená a každé rameno rozedřené. Avšak mzdu za tu otrockou službu, kterou proti Týru konal, nemá ani on ani jeho vojsko. [19] Proto praví Panovník Hospodin toto: Hle, dávám Nebúkadnesarovi, králi babylónskému, egyptskou zemi, aby odnesl její majetek, aby ukořistil, co se ukořistit dá, aby uloupil, co se uloupit dá; to bude mzdou pro jeho vojsko. [20] Jako výdělek za jeho službu mu dám egyptskou zemi, protože to učinil pro mne, je výrok Panovníka Hospodina. [21] V onen den způsobím, že vyraší roh domu izraelského a tobě dám otevřeně promluvit mezi nimi. I poznají, že já jsem Hospodin."